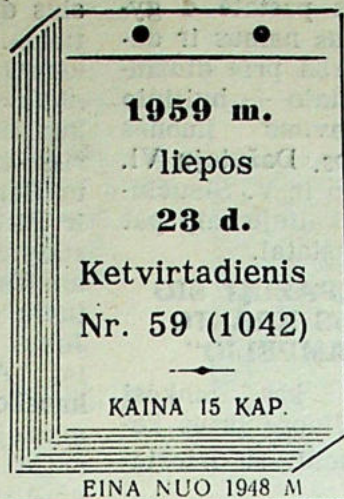

Gyvuok per amžius, būk laiminga, brangi Tarybų Lietuva!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTIVINIS DARBAS

TUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

AUGA IR GRAŽĖJA ANYKŠČIAI

DARBŠČIOMIS RANKOMIS

Fašistiniai barbarai karo metais mūsų šaliai padarė milžiniškus nuostolius. Traukdamiesi nuo stiprių Tarybinės Armijos smūgių, jie pakelyje naikino viską, kas buvo žmogaus protu ir rankomis sukurta, nešė mirtį ir nuniokojimus. Smarkiai nukentėjo ir Anykščiai. Miesto centre buvę mūriniai namai virto griuvėsiais, buvo susprogdintas tiltas. Atrodė, kad prireiks daug metų miestui iš griuvėsių prikelti.

Jau pirmomis tūkams gyvenimo dienomis žmonės, apsiginklavę laužtuvais ir kastuvais, valė griuvėsius, savo darbščiomis rankomis kūrė naują miestą. Nuo staklių ir mokyklos suolo, pagyvenę ir jaunuoliai, namų šeimininkės kasdien pašvėsdavo po keletą valandų gimtojo miesto atstatymui. Ir niekada iš jų lūpų neišgirsdavai, jog sun-

Br. PUTEIKIS Miesto vykdomojo komiteto pirmininkas

ku, nes kiekvienas jau-tė savo pilietinę pareigą prisidėti prie šio kilnaus darbo.

1949 metai. Buvusių griuvėsių vietoje pačiame miestelio centre buvo įrengtas puikus skveras. Kai buvo atvežtos jaunos liepaitės, klevai ir kiti medeliai įrengtam skverui apsodinti, kiekvienas stengėsi savo rankomis pasodinti bent po medelį, kad vėliau, jam sužaliavus, galėtų pasidžiaugti savo darbo vaisiais.

Atsitiktinai tada išgirdau žilagalvio senelio ir 8—9 metų vaiko, matyt, jo anūko, pašnekęsi. Senelis laikė liepaitės medelio liemenį, o vaikas jos šaknis apkasinėjo žemėmis:

— Išidėmėk šią liepą, kai ji užaugs, — pasakė vaikui senelis, — tegu tau primins ir senelį, ir visuos tuos žmones, kurie savo darbščiomis rankomis

prikelia miestą gyvenimui.

NAMAI NAUJI IR GATVĖS NAUJOS

Griuvėsių vietoje žmonės statė namus, ryškėjo naujų gatvių ir kvartalų kontūrai. Valstybei padedant, nuosavus gyvenamus namus statė darbininkai ir tarnautojai, įvairių profesijų žmonės. Buvusioje dykvietėje išaugo tokios naujos gatvės, kaip Gėlių, Kolūkiečių, Draugystės, Ukmergės, Kranto, Salomėjos Nėries, Miškų, Pionierių aikštė ir kitos. Apie individualių namų statybos mastą geriausiai pasako skaičiai. Vien tik nuo 1957 metų anykštiečiai pasistatė 200 gyvenamųjų namų, o pokario metais viso pastatyta daugiau kaip 400 gyvenamųjų namų. Nuosavame naujame name gyvena sta-

tybos-remonto kontoros darbininkas Žiukas, statybos-montavimo valdybos tekin-tojas Pačinskas. Nuosavus gyvenamus namus pasistatė (Nukelta į 2 psl.)

MŪSŲ LAIMĖJIMAI

Gražiais laimėjimais Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje devynioliktąsias metines sutinka Anykščių vietinio ūkio valdybos darbuotojai. Viršytas pusmečio bendrosios ir prekinės produkcijos išleidimo, savikainos mažinimo ir pelno planai.

Gera dirba Vikonių plytinės kolektyvas. Plytų gamybos pusmečio planas viršytas 10 proc. Žymiai sumažėjo brokas. Tas pasiekta sąžiningo for-

muotojų ir plytų degėjų darbo dėka. Socialistiniame lenktyniavime ypač gražių rezultatų pasiekė plytų degikais komunistas Juozas Vaičiūnas.

Gražią darbo dovaną paruošė grįžęs iš emigracijos į Tėvynę siuvėjas, rajono tarybos deputatas Pranas Janiulis. Jo siuviniai yra tik aukštos kokybės, o dienos užduotis jis įvykdo 105—110 proc.

Kasdien gerėja darbas stalių dirbtuvėje. Čia ypač sparčiu ir kokybišku darbu pasižymi staliai Br. Būga ir V. Sasnauskas. Jie mėnesines užduotis įvykdo 125 proc.

Tarybų valdžios atkūrimo mūsų tėviškėje 19-tąsias metines vietinio ūkio valdybos darbuotojai mini pilni ryžto įvykdyti septynmečio planą anksčiau nustatyto laiko.

J. Uzdonas
Vietinio ūkio valdybos viršininkas

Nauja produkcija

Įtemptos darbo dienos nuo liepos mėn. 15 d. prasidėjo „Spartako“ fabrike. Spartakiečiai pradėjo gaminti kietus veltinius. Lenktyniaudami Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 19-tųjų metų garbei, darbininkai nutarė per trumpą laiką įsisavinti naujos produkcijos gamybą ir įvykdyti liepos mėne-

sio darbo planą. Minkštųjų veltinių gamybos planas įvykdomas 105 proc. Neblogai sekasi gaminti ir kietus veltinius. Formuotoja E. Kalinkienė jau sutaupe nemažą vilną. Stropiai darbuojasi ir viršija planą mainos užduotis formuotoja Jasinevičienė.

P. Viršulis

Šviesi Lietuvos darbo žmonių šventė

Tai buvo, rodos, visai neseniai, lyg vakar, bet, kada pasižiūri į kalendorių ir nuplėši vakarykščios dienos lapelį... pasirodo, kad jau praėjo devyniolika metų!

1940 metais birželio mėnesį Lietuvos darbo žmonės, Komunistų partijos vadovaujami, broliškųjų tarybinių tautų padedami, nuvertė nekenčiamą fašistinį režimą ir atkūrė, savo liaudies valdžią. Liepos 21-

ąją Lietuvoje buvo atkurta Tarybų valdžia, ir ši diena tapo visaliaudinė švente.

Per istoriškai trumpą laiką — 19 metų lietuvių tauta nuėjo didelį išmėginimų, kovų ir laimėjimų kelią. Iš agrarinio krašto, Vakarų kapitalistų priedėlio, kokia buržuazijai valdant buvo Lietuva, ji tapo laisva ir nepriklausoma kolūkine-industrine, tarybine respublika. Sėkmin-

gai išgydžiusi fašistinių okupantų padarytas žaizdas, mūsų respublika tvirtai žengia nauju, tarybiniu keliu.

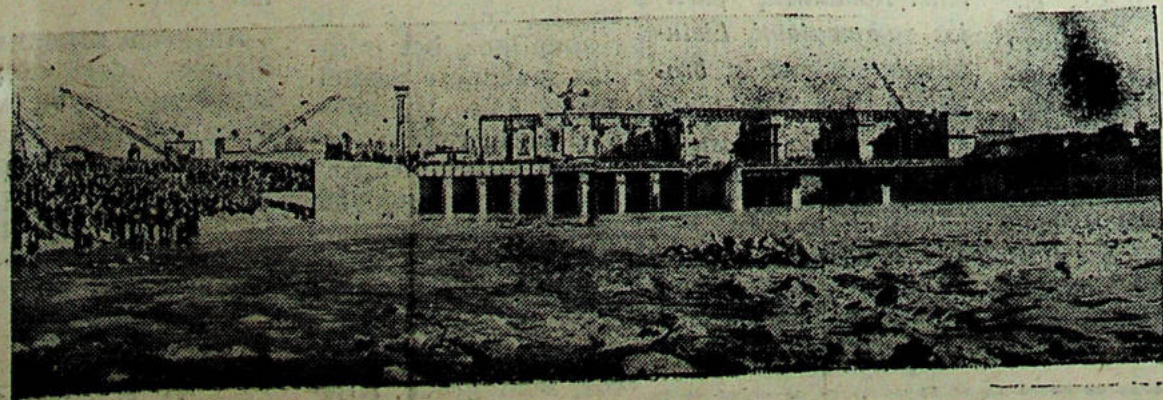
Šviesius horizontus lietuvių tautai, kaip ir visoms tarybinėms tautoms, nubrėžė neeilinis TSKP XXI suvažiavimas. Ir jeigu apžvelgsi mūsų gimtąjį kraštą nuo gintarinių Baltijos krantų ir smėlėtosios Neringos iki Vilniaus krašto kalnelių ir žaliųjų pušynų; nuo Vištyčio ežero iki Mūšos ir Nemunėlio, tai pamatysi, kad čia viskas juda, verda, naujo gyvenimo sparnais veržiasi į rytdieną. Juk negalima be džiaugsmo, be pasididžiavimo kalbėti apie Tarybų Lietuvos gyvenimą. Visur į dangų kyla bokštinių kranų strėlės, statomos žmonės,

gyvenamieji namai, naujos kolūkių gyvenvietės. Gimtinės laukais užta, pakeitęs žagres; traktoriai ir kombainai. Dainose apdainuoto Nemuno krantais žingsniuoją nenuilstantys ekskavatoriai. Liaudies svajonės tampa tikrove...

Septynmečio planas yra artimas kiekvieno tarybinio žmogaus širdžiai, nes jo žingsniais mes žengiame į komunizmą — į šviesią žmonių ateitį. Septynmetis — tai mūsų sparnai į komunizmą.

Per septynmetį mūsų šalies pramonės išleidžiama produkcija padidės 80 procentų, o socialistinio žemės ūkio produktų gamyba — 1,7 karto. Sėkmingai įvykdžiusi septynmečio planą mūsų šalis žengs lemiamą žingsnį kurdamas, statomas žmonės,

(Nukelta į 2 psl.)

Nuotraukoje: Kauno HES panorama užtvindžius dauba.

M. Ogajaus ir M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

(Atkelta iš 1 psl.)

ir statosi darbininkai broliai Sasnauskai ir kiti.

Per praėjusį dešimtmetį Anykščiuose pastatyta vidurinė mokykla, 7 dideli mūrinių gyvenamieji namai. Gyventojų skaičius mieste padidėjo 33 proc.

ZMONES ANT STATYBOS PASTOLIŲ

Anykščiai statosi. Vis naujų ir naujų statybų pastoliai byloja apie puiklį miesto rytdieną. Ir kada naujas

AUGA IR GRAŽĖJA ANYKŠČIAI

pastatas perduodamas eksploatavimui, visuomet norisi geru žodžiu paminėti žmones, kurie jį pastatė. Tai daugiausia žmonės jauni, neseniai statybose įsigiję specialybes. Taip per trumpą laiką įsigijo mūrinių specialybes Ciekėnas ir Pačinskas, tinkuotojo — Steponavičius, betonuotojo — Urbonas, staliaus — Stankevičius ir kiti. Yra ir statybininkų veteranų.

Taip mūrinių Pačinskas pastatė 4 gyvenamus namus ir dabar dirba prie didžiulio pastato — buitinio aptarnavimo įmonės statybos. Dažytojų V. Matulio ir V. Slaučiūlo sąskaitoje taip pat keli pastatai.

„NEPAŽINT ŠIO MŪS KRAŠTO KAMPELIO“

Tas, kas lankėsi Anykščiuose prieš keletą metų, su nuosta-

ba kalba apie įvykusius didelius pasikeitimus. O jie iš tiesų nemaži. Per Sventąją nutiestas naujas, puikus tiltas, įsteigta turistinė bazė, asfaltuota Baranausko aikštė ir Biliūno gatvė, pastatytas gražus paminklas mylimam lietuvių tautos rašytojui Jonui Biliūnui, įsteigtas A. Vienuolio-Zukausko memorialinis muziejus, prie gyvenamųjų namų žaliuoja užveisti sodai, žydi gėlynai.

— Nepažint šio puikios mūsų krašto kampeilio, — kalba atvykę į miestą ekskursantai ir turistai.

Taip ir norisi visa širdimi pritarti šiems jų žodžiams.

ANYKŠČIŲ Miesto RYTDIENA

Visa tai, kas padaryta, yra tik didelio darbo pradžia. Per

septynmetį mūsų miestas dar labiau pagražės. Bus asfaltuota Pergalės gatvė, manoma įrengti kanalizaciją ir vandentiekį. Dar labiau bus išvystyta individualinė statyba, žaliuojančiais medžiais ir gėlynais pasipuoš miesto gatvės. Platus šaligatviai, sutvarkyta Sventosios krantinė, atnaujinti seni mūriniai ir naujai pastatyti namai, užbaigti „Spartako“ fabriko ir vaisvynių gamyklos korpusų statyba sudarys puikų mūsų miesto ansamblį.

Už rūpinimąsi žmonių poreikiais, už gražų miestą ir dar gražesnę jo ateitį, anykštiečiai taria karštą padėkos žodžius brangiai Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei.

Jaunos jėgos

146 rajono vidurinių mokyklų abiturientai šiemet gavo brandos atestatus. Išeidami iš mokyklos kiekvienas jų turėjo savo tolesnius planus. Mokytojai, rajono komjaunimo komitetas linkėjo jiems neklaidžioti šunkeliais, o eiti tuč keliu, kuris kiekvienam arčiausiai širdies.

Dažnai varstomos rajono komjaunimo komiteto durys. Vieni ateina charakteristikos, reikalingos stojant į aukštąją mokyklą ar technikumą, kiti klausia patarimų.

— Siųskite mus į gamybą, — pareiškė atėjusios komjaunuolės I. Kustaitė, St. Kamarauskaitė, A. Tutkutė, Z. Ramanauskaitė, V. Vizbaraitė, Br. Juozaponytė ir daugelis kitų. — Norim kuo greičiau imtis darbo.

Nebandė jos stoti į aukštąją mokyklą, o eina dirbti ten, kur labiausiai reikalingos.

— Reikia padirbėti,

pažinti gyvenimą, — sako jos.

Kamarauskaitė Stasė ir Vizbaraitė Valė dirba prekyboje, Juozaponytė Bronė — Elmininkų bandymų stotyje. Monkūnaitė Valė ir Liobytė Stasė darbuojasi gimtajame „Svyturio“ kolūkyje. Per du metus jos geriau pažins gyvenimą, savo polinkius vienai ar kitai sričiai. O mokytis vėliau jos galvoja ir tikrai mokysis.

Didelius planus kuria abiturientas Albinas Skardžius. Baigęs Svėdasų vidurinę mokyklą, jis pradėjo dirbti „Naujo gyvenimo“ kolūkyje. Tačiau jį traukia veterinarija. Jis galvoja dirbti šioje srityje kolūkyje, o paskui mokytis aukštojoje mokykloje.

Nebijo sunkumų abiturientai. Vasaros atostogų metu jie visada dirbdavo kolūkiuose, įmonėse, fabrikuose. Komjaunuolis Jonas Magyla nuėjo dirbti į vietinio ūkio valdybą,

o Juozas Misiūnas ir Jonas Vitkūnas į statybos-montavimo valdybą. Tačiau jie visi poros metų galvoja mokyti. Juozas mėgsta chemiją, kiti dirbdami nuspręs, kur pasukti.

Visi pažįsta visada linksma, judrą, aktyvų visuomenininką, saviuoklininką Joną Vitkūną. Dar mokykloje jis ruošėsi stoti į VLKJS eiles. Ir dabar Jonas, dirbęs statybos-montavimo valdyboje, įstojo į komjaunimo organizaciją.

Daug yra darbščių jaunuolių, kurie, baigę vidurinę mokyklą, atėjo dirbti į gamybą. Visų jų nesuminėsi.

Jaunos jėgos ateina į įmones ir kolūkius. Mūsų jaunimas, tarybinės mokyklos išaugintas, moka ne tik gerai dirbti, bet ir organizuoti kultūringą poilsį, ruošti turtingus poilsio vakarus.

E. VINGRIENĖ
LLKJS rajono komiteto sekretorius

Šviesi Lietuvos darbo žmonių šventė

(Atkelta iš 1 psl.)

ma materialinę-techninę nosios Armijos kariais komunizmo bazę ir iškovos pergalę taikiamame ekonominiame lenktyniavime su kapitalistinėmis šalimis.

Jeigu kalbėsime apie respublikos liaudies ūkio išvystymą, tai užtenka prisiminti, kad 1958 metais respublikos pramonė išleido aštuonis kartus daugiau produkcijos, negu paskutiniiais prieškario metais. Dar didesni jos išvystymo tempai šį septynmetį. 1959—1961 metais respublikos liaudies ūkiui vystyti bus įdėta daugiau kaip 12 milijardų rublių kapitalinių įdėjų — dvigubai daugiau negu per praėjusius septynerius metus. Bus vystomos naujos pramonės

šakos, kaip chemijos pramonė. Respublikos liaudies ūkio vystymui didžiulę reikšmę turės Dašava — Minskas — Vilnius — Ryga dujotiekio įrengimas.

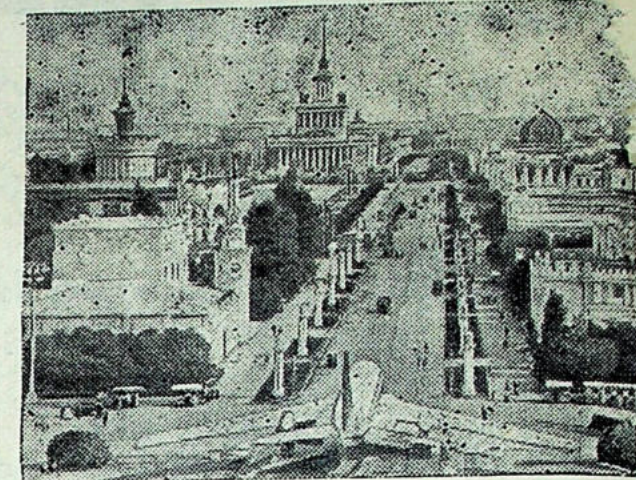
Atsakydami į nuolatinių partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimąsi Tarybų Lietuvos ekonominiu ir kultūriniu vystymu, respublikos darbo žmonės kovoja už septynmečio plano įgyvendinimą maždaug per 5 metus. Pirmaisiais septynmečio metais, 1959 metais, kolūkiai ir tarybiniai ūkiai išpareigojo padidinti mėsos gamybą 70 procentų, pieno — 42 procentais palyginti su 1958 metais.

Dideli respublikos darbo žmonių laimėjimai ir kultūrinėje statyboje. Pokario metais Lietuvo-

je aukštąsias mokyklas baigė daugiau kaip 31 tūkstantis žmonių. Įvairiose liaudies ūkio šakose dirba 76 tūkstančiai specialistų su aukštuoju ir specialiu viduriniu mokslu, kai tuo tarpu prieš penkerius metus jų tebuvo 39 tūkstančiai. O kokie nepalyginami kiti pakitimai, įvykę per tuos devyniolika metų respublikoje! Kiekviename rajone po kelias vidurines mokyklas, beveik nerasia apylinkės, kurioje nebūtų gydymo įstaigos, o kur kultūros namai, bibliotekos, klubai-skaityklos! Masiniais tiražais išleidžiamos knygos, laikraščiai, žurnalai. Pavyzdžiui, vien tik „Tiesos“ tiražas šiais metais siekia daugiau kaip 225 tūkstančius egzempliorių.

Visa tai skiriama darbo žmogui, viso to kūrėjas ir šeiminingas yra jis pats. Matant šias didžiules permainas mūsų gimtojo krašto gyvenime, darbo žmonių žvilgsniai krypta į tą galybės ir gyvybės jėgą, kuri tvirtai veda tarybinės tautos iš pergalių į pergalę — į brangiąją Komunistų partiją, jos lenininį Centro Komitetą. Komunistų partija — mūsų liaudies širdis, protas ir sąžinė. Komunistų partijos vadovaujami, Lietuvos darbo žmonės broliškoje tarybinų tautų šeimoje kuria šviesų ir laimingą rytojų — komunizmą.

J. Laurinaitis
Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas

MASKVA. Tarybų Sąjungos liaudies ūkio laimėjimų paroda. V. Sobolevo (TASS) nuotrauka.

BRANGIAUSIO TURTO SARGYBOJE

Darbo žmogaus sveikata — brangiausias turtas mūsų socialistinėje šalyje.

Septynmetyje numatytas darbo dienos ir savaitės sutrumpinimas, darbo užmokesčio pakėlimas, plati naujų gyvenamųjų namų statyba, maisto produktų gamybos padidėjimas, sanitarijų ir buitinių sąlygų pagerinimas bei nemokamos medicininės pagalbos plėtimas prisidės prie gyventojų sveikatingumo kėlimo.

Septynmečio plane numatyta toliau plėsti sveikatos apsaugos

įstaigų tinklą ir mūsų rajone.

Grįžkime keletą metų atgal.

Mūsų rajone pokario metais buvo 4 ambulatorijos, kuriose dirbo negausus medicinos darbuotojų kolektyvas. Tarybinės vyriausybės ir Komunistų partijos rūpinimosi darbo žmonių sveikatingumu dėka, mūsų rajone šiuo metu jau yra 3 ligoninės su 145 vietomis, 8 apylinkių medicinos punktai, kuriuose dirba 250 darbuotojų. Tai stipri jėga stovinti darbo žmonių sveikatingumo sargyboje. Rajone išnyko kai kurie infekciniai susirgimai: dėmėtoji šiltinė, difteritas, venerinės ligos. Visa eilė susirgimų sumažėjo ir pasireiškia tik pavieniais atvejais. Negalima nesidžiaugti, kad rajone metai iš metų mažėja vaikų susirgimų ir mirimų skaičius. Tai vaikų konsultacijos darbuotojų sąžiningo ir kruopštaus darbo rezultatai.

Medicinos darbuotojai turi visas galimybes tobulinti savo specialybėje ne tik respublikos, bet ir šalies centrinėse medicinos mokslo įstaigose. Visi mūsų rajonų gydytojai specializavosi respublikos gydymo profilaktikos įstaigose, o gydytojos Sprindžiukienė, Mizeikytė, Kavoliūnaitė ir kitos specializavosi Maskvos, Leningrado, Kije-

vo medicinos institutuose.

Siame septynmetį Anykščių rajono medicinos įstaigų tinumatomas žymiai plėsti. Neliks nei vieno kolūkio, kuria nebūtų medicinos punkto. Esamas rajoninės ligoninės reikės plėsti iki 200 ložų. Tuberkuliozės likvidavimui Anykščių rajone, numatoma 1960-61 metais atidaryti berkluliozinį dispensarį 25—50 lovų. Šiais metais numatoma atidaryti Anykščių mieste vaikų lopšelio.

Medicinos darbuotojai yra pasiryžę viduoti eilę dar pavojingų susirgimų, kaip vidurių šiltinės, paratypas, poliomieltas ir kt. Gerinant profilaktinių priemonių vykdymą, gydymo kybę, numatoma mažinti sergamumą mirtinumą nuo tuberkuliozės ne mažiau kaip 3 kartus. Ypač sustiprinsime kovą tuberkulioze kaimo vietovėse.

Numatyta sustiprinti profilaktiką, sustiprinti ir mirtinumą nuo vėžio.

Anykščių rajono medicinos darbuotojai švėsdami Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje devynioliktąs metines, dės visas pastangas rajono gyventojų medicininio aptarnavimo pagerinimui.

Br. Sinkūnas
Rajono ligoninės vyr. gydytojas

Kolūkiet! Skubėk pauti ir vežti žiemkenčius

SU PASIRYŽIMU

Šiuo metu mūsų kolūkyje vyksta masinė rugiapiūtė. Visose keturiose laukininkystės brigadose lenktyniaujama už tai, kad rugius nuplovus kuo greičiau, be nuostolių. Dabar pirmąją IV laukininkystės brigadą. Šios brigados kermamosios vairuotojas Matulevičius per dieną nupiauna iki 5 ha rugių. Gerai dirba kolūkietės Pilkauskaitė, Dagytė ir Gikytė. Jos per dieną suriša po 1000 ir daugiau pėdų rugių. Rytoj va-

kare brigada yra numatiusi raportuoti apie sėkmingą rugiapiūtės darbų užbaigimą. Sparčiai piaunami rugiai pirmoje, Pilkauskos vadovaujamoje, laukininkystės brigadoje. Čia iš 65 ha nukirsta jau 35 ha rugių. Kertamosios vairuotojas Sargūnas per dieną nupiauna iki 4,5 ha rugių.

Žiemkenčius 303 ha plote nuimsime per 10 dienų. Lygiagrečiai su derliaus nuėmimu, organizuosime sėklinių rugių kūlimą lauke.

Artimiausiomis dienomis šienaplovėmis plausime sėklinius dohilus ir lauke iškulsime sėklą. Tokiu būdu bus išvinta nuostolių.

Vyt. KOVAS
„Svėdasų“ kolūkio
pirmininkas

Po 16 centnerių

Gerą žiemkenčių derlių išaugino „Draugystės“ kolūkio žemdirbiai. Čia išipareigota 190 ha žiemkenčių nukirsti per savaitę. Spartuliškai dirba I brigados kertamosios vairuotojas Povilas Gindrenas. Nuo jo neatsilieka Antanas Zabolionis. Jie nukerta per dieną po 5 ha žiemkenčių.

Geriausios rišėjos Stasė Morkūnienė ir Domicėlė Jurginienė suriša po 800–900 pėdų.

I brigados atskiruose sklypuose derlius viršys 16 centnerių grūdų iš ha.

K. Akelis

RUGIAPIŪTĖ PAČIAME ĮKARŠTYJE

Praejusią savaitę prasidėjo rugiapiūtė „Tarybinės žemės“ kolūkyje. Trijų laukininkystės brigadų kolūkiečiai masiškai piauna rugius. Sumaniai rugiapiūtės darbus or-

ganizuoja pirmos brigados brigadininkas J. Blažys. Jo vadovaujamoje brigadoje per dvi dienas nupiauta 30 ha rugių.

— Iki šeštadienio rugiapiūtė bus baigta, — sako brigadininkas.

Kertamųjų vairuotojai V. Rokas ir A. Miniauskas per dieną nupiauna po 4–5 hektarus žiemkenčių.

J. Paberžis

MEDELYNE

Didellus plotus užima sodai „Draugystės“, „Svyturio“ ir kituose kolūkiuose. Jie užsodinti vaismedžiais iš Anykščių medelyno.

Gražiai šiais metais medelyne atrodo trimetės obelaitės, kurių yra 38 tūkstančiai. Visos jos bus realizuotos šių metų rudenį. Vien už obelaites bus gauta 304 tūkstančiai rublių pajamų. Be to, bus realizuota 2000 dvimečių kriaušių, 7000 kelmų serbentų, 5000 braškių daigų. Daug metų atsakingą sodininko darbą dirba V. Dzevaltauskas. Iš jo prižiūrimo medelyno valstybė gavo didžiulės pajamas, o kolūkiai ir sodybos pasipuošė sodais.

Dabar medelyne karštas darbmetis: reikia aktyvoti 100.000 vaismedžių. Ši darbą dirba prityrusios darbininkės Br. Juozelskienė, D. Juškaitė, A. Mačiūnė ir kitos. J. Laukys

Turistai — i tollmesnius žygius

Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos turistai jau tretį kartą išejo į žygius už mūsų respublikos ribų. Jie jau matė aukštuosius Kaukazo kalnus, miškinguosius Karpatus, Juodosios jūros bangas. Po kelių dienų turistai vėl paliks gimtuosius Anykščius. Jie, vadovaujami mokytojo J. Juknevičiaus, išsiruosia stovyklavimui į Nidą ir žygiui maršrutu Nida — Kaliningradas.

J. KALMANTAS

MEDZIAGOS PEDSAKAIS

Taip pavadintoje korespondencijoje, atspausdintoje „Kolektyvinio darbo“ Nr. 47 (1030) buvo rašyta, kad J. Biliūno vardo

„Be atsakomybės jausmo“

kolūkyje blogai ruošiamasi šienapiūtei.

Pranešu, kad rašyta buvo teisingai. Šis klausimas apsvarstytas valdybos posėdyje, šienapiūtei kruopš-

Kasmet sklandymo sportas respublikoje tampa vis labiau populiarius. Juo užsiiminėja jaunieji darbininkai ir kolūkiečiai, moksleiviai, inžinieriai. Tarybų

Lietuvos sklandytojų išaugusi meistriškumą rodo ir netoli Vilniaus įvykusios respublikinės sklandymo sporto varžybos. Jose dalyvavo apie 20 dalyvių — Vilniaus ir Kauno sportininkų.

Asmeninėje įskaitoje pirmąją vietą užėmė Kauno sportininkas V. Dovydas. Skrisdamas sklandytuvu „BK-4“, kurį pastatė Kauno aviacijos sporto entuziastai, jis pakilo į 2.110 metrų aukštį ir išbuvo ore 4 valandas 45 minutes. 92 taškais nuo čempiono atsiliko Z. Brazauskas, užėmęs antrąją vietą. Komandų tarpe pirmąją vietą užėmė I Kauno sklandymo

stoties komanda.

Šių metų varžybose pirmą kartą dalyvauja jauno sporto kolektyvo — Lietuvos Liaudies ūkio tarybos Mašinų gamybos valdybos visuomeninio sklandymo klubo komanda. Šis klubas įsteigtas vos prieš metus, bet jame jau atsirado gabių sportininkų. Sėkmingai išmoko skraidyti serijiniu treniravimo sklandytuvu „BRO-12“, su kurtu žinomo lietuvių konstruktoriaus Broniaus Oskinio, skaičiavimo mašinų gamyklos technike Ona Zablockytė ir elektros skaitiklių gamyklos darbininke Danutė Mališkaitė.

Nuotraukoje: respublikinio aviacijos sporto klubo instruktorius J. Jaruševičius prieš skridimą.

G. Tranevičiaus tekstas, L. Šalčio (ELTOS) nuotr.

Brigadoms bendradarbiaujant

Šiais metais puntukiečiai pagamins kiekvienai karvei po 10 tonų siloso. Vertingas pašaras dabar raugiamas iš viksvų ir pašarinių žolių.

Brigados talkininkai viena kitai. Šiuo metu siloso kapoklės

dūzgia trečioje laukininkystės brigadoje, kur talkininkauja ir ketvirtos brigados nariai. Darbas eina sparčiai. Prie siloso duobės vienas po kito rieda vežimai. Kolūkiečiai P. Pipiraitė, J. Kiaušas atveža per dieną po 10–12 vežimų žolės. Talkininkai Judikas ir Dilys darbuojasi prie siloso kapoklės. Juk jiems taip pat tal-

kininkaus trečioji brigada.

Siloso duobės baigia pripildyti ir kitų brigadų kolūkiečiai.

— Šiuo metu, — pasakoja fermos vedėjas Juodelis, — turime pasigaminę jau 350 tonų sultingo pašaro. Gerai organizavus darbą, mes pagaminsime dar ne vieną dešimtį tonų.

J. Dilys

Kiaušą reikia išgydyti

M. Melnikaitės vardo kolūkio melžėjos skundžiasi, kad, reikalingai esant, labai sunku surasti vėsantį Kiaušą. Vieni sako, kad Juozas susirgo, kiti tiesiog tvirtina, kad vyras labai retai teišspagirioja. „Baltakės“ jam netruksta. Mat, prie kolūkio bandos jo neprišauks, o jei susirgo

kolūkiečio gyvulėlis, Kiaušas tuojau prisišato, apžiūri, sprigtelėja sau į pagurklį, mirktelėja ir imasi darbo. Gerai, kad Kiaušas rūpinasi ir kolūkiečių gyvuliais, bet labai jau blogai, kad po to prisigeria ir pamiršta už ką jam darbadieniai priskaičiuojami.

Gal kolūkio valdyba

išgydys Kiaušą ir jis taps fermoje nebe svečiu-nebuvėliu?

F. REGARDAVICIUS

Apsileidęs mechanikas

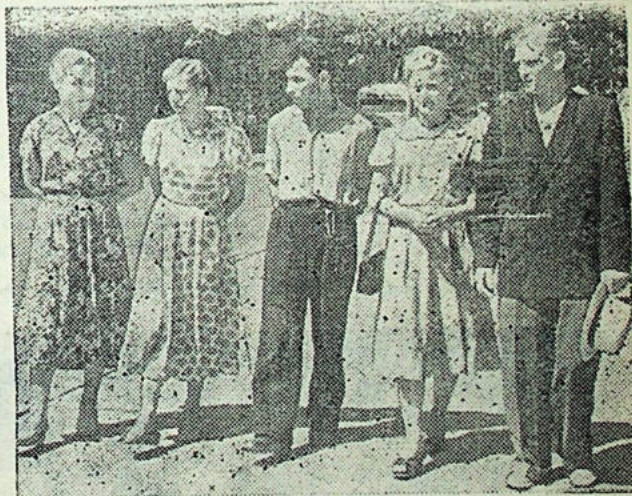
Cėrnachovskio vardo kolūkio mechaniku Jonas Miknevičius dirba ne per seniausiai, bet jau spėjo užsirekomenduoti kaip nedrausmingas darbuotojas.

Mechanizatoriams dažnai tenka nutraukti darbą dėl įvairių detalių trūkumo. O mechanikas neranda laiko jų atgauti. Jis daug laiko praleidžia bastydamasis po kolūkį arba prie „baltosios“ stikluko. O jei sugedo traktorius, girdi, čia ne jo reikalas: yra mechanizatoriai, tegu jie ir rūpinasi.

Dažnai mechanikas Miknevičius, ypač po sekmdienio, visai nesirodo darbe.

J. Dagys

Kaimo jaunimo sąskrydis

Vilniują įvyko respublikinis jaunųjų žemės ūkio darbuotojų, kovojančių už komunistinio darbo kolektyvo bei spartuolio vardą, sąskrydis. Jame dalyvavo apie 200 žmonių.

Šiuo metu respublikoje už garbingą komunistinio darbo kolektyvo vardą kovoja 87 jaunųjų gyvulininkystės, laukininkystės darbuotojų, mechanizatorių kolektyvai.

Nuotraukoje: grupė kaimo jaunimo sąskrydžio dalyvių Vilniuje (iš kairės į dešinę) — Raseinių rajono Marytės Melnikaitės vardo kolūkio karvių melžėja Bronė Laurinavičūtė, Naumiesčio rajono „Laisvės“ kolūkio karvių melžėja Adelė Nevolytė, Rokiškio rajono „Nemunėlio“ kolūkio antrosios laukininkystės brigados kolūkietis Bronius Talačka, Vilkaviškio rajono „Į komunizmą“ kolūkio karvių melžėja Julija Viltrakytė ir Naujosios Vilnios rajono Šumsko tarybinio ūkio gyvulininkystės brigados brigadininkas Nikolajus Ivanovas.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

TARPTAUTINĖS PABIROS

Santuoka ir amžiaus ilgumas

„Tegyvuoja susituokusių SNO: Gyvenimas susituokus ilgina amžių“, — tokia antraštė laikraštis „Jumanite“ išspausdino kai kuriuos iš Sąjūdinųjų Nacijų Organizacijos gautus statistikos duomenis.

Vedę vyrai ir ištęjęsios moterys, nurodoma šioje ataskaitoje, gyvena ilgiau už pavienius žmones.

Pastaraisiais metais pasaulyje padidėjo tiek švenčančių savo auksines vestuves skaičius, tiek ir išsiskyrimų skaičius.

Daugiau vyrų, negu moterų yra Alaskoje, Panamos kanalo zonoje ir Falklendo salose, kai tuo tarpu silpnoji lytis sudaro daugumą Vokietijoje ir Lenkijoje.

Rekordinis pavienių žmonių skaičius — Airijoje. Čia 37 procentai vyrų

ir 24 procentai moterų tarp 45 ir 54 metų amžiaus, nėra susituokę. Galimas dalykas, kad todėl Airijai priklauso mažiausio pasaulyje išsiskyrimų skaičiaus pasaulio rekordas — 0,07 tūkstančių.

Priešingai, Jungtinėse Amerikos Valstijose šis skaičius sudaro atitinkamai

2,2. Per pastaruosius 10 metų išsiskyrimų lygtis Jungtinėse Valstijose — vienas didžiausių pasaulyje.

Jauniausio amžiaus amėnys tuokiasi Fidžio salose, Filipinuose, Kostarikoje ir Hondure. Vyresnio amžiaus, negu paprastai, susituokiama Prancūzų Gvinėjoje ir Antilų salose.

SKURDŽIŲ ŠALIS

Mažoje Pietų Amerikos šalyje Paragvajuje, kuris apiplėšiamas iš dviejų pusių — jį plėšia vietos diktatoriaus Stresnerio klika ir Anglijos — Amerikos kolonizatoriai — viešpatuoja baisus skurdas. 90 procentų Paragvajaus sotišnės Asunsojono gyventojų vaikščioja basai: pigiausia batų pora kainuoja 300

guaranių. Juos išgyti neįstengia net aukštos kvalifikacijos darbininkas. Plačiosios darbo žmonių masės negali nusipirkti duonos ir minta virtų mašukų. Policija uoste gauda moteris ir vaikus, kurie prašo išmaldos, tačiau patys policininkai eina prie užsienio laivų, tikėdamiesi išprašyti ko nors pavalgyti.

NIŪRIOS PRAEITIES PĖDSAKAIS

Dar praėjusių metų rudenį mūsų mokykloje lankėsi buvusi Kauno IX forto kalinė, revoliucinio pogrindžio dalyvė Marija Kutraitė. Mokiniam ji papasakojo apie Lietuvos darbo žmonių kovą už laisvę. Šioje kovoje aktyviai dalyvavo ir buvusi revoliucionierė E. Tautkaitė, mokiniam pažįstama iš spausdintų jos išpūdžių „Lietuvos pionierių“, iš buržuazinę praeitį demaskuojančių scenos veikaliukų.

Todėl, kai mokyklos dramos būrelis savi-veiklininkams iškiloklausimas, koki veikaliuką suvaidinti, svyravimų nebuvo: pasirink-

tas E. Tautkaitė scenos vaizdelis „Mažasis draugas“. Jame pasakojama apie tai, kaip jaunesnieji mokiniai gelbsti savo mokytoją iš buržuazinės žvalgybos nakties.

Pastatyman daug įdėd darbo. Tačiau su koku malonumu ir jaunatvišku entuziazmu savi-veiklininkai gastroliavo Andriūnų, Burbiškio, Skiemonyse, kaip nuoširdžiai visur jie buvo sutikti. „Mažasis draugas“ taip pat išvydo Anykščių ir šefuojamo „Draugystės“ kolektyvo rampų šviesą. Svarbiausia gi tai, kad savi-veiklininkai, statydami „Mažąjį draugą“,

susipažino su buržuazinės Lietuvos gyvenimu, su tuometiniu darbo žmogaus išnaudojimu ir persekiojimu, kad apie tai papasakojo žiūrovams. Veikaliuką matė apie 1000 rajono darbo žmonių.

Už nuoširdų darbą savi-veiklininkams organizuota nemokama ekskursija. Kaip renkant veikaliuką, taip ir nuolatant ekskursijos maršrutą, dviejų nuominių nebuvo — būtina pamatyti IX fortą.

Drėgnos ir niūrios kameros, dokumentinė medžiaga ir fotografijos iki sielos gelmių sukrėtė savi-veiklininkus. „Sustok ir susimąsty! Ši žemė persunkta krauju. Fašistiniai žmogėdros čia sunaikino 80 tūkstančių žmonių“ — su šurpu skaitė jaunieji piliečiai žodžius, prie IX forto. Įspūdžius iš M.

Alma-Atos srities „Kaskelensko“ tarybininke ūkyje labai gerbiama vyresnysis čabanas Satylganas Ustenovas. Jis išpa-reigojo šiais metais pri-kirpti po 4 kilogramus vilnų iš avies. Gavęs po 140 ertukų iš kiekvieno 100 avių, jis padidino avių bandą 840 jauniklių.

Nuotraukoje: vyr. čabanas S. Ustenovas. Jis apdovanotas Lenino ordinu. V. Pozdenko (TASS) nuotr.

Kutraitės pasakojimo praėjusių rudenį, jausmus ir vaizdinius iš E. Tautkaitės „Mažajo draugo“ sustiprino ir toli pralenkė niūri, klaidi forto tvirtovė.

„Kaip stipriai mylėjo laisvę ir kaip begaliniai neapkętė vergovės tie žmonės, kurie nepabūgo mirties forto vienučių, drąsiai, su šviesios ateities viltimi žiūrėjo mirčiai į akis“ — apie tai galvojo kiekvienas savi-veiklininkas, vaikščiodamas drėgme ir šalčiu alsuojančiomis kamermis, žvelgdamas į revoliucionierių nuotraukas klaidijamame forte.

IX forto tikrovė — tai niūrios praeities pėdsakai, kurie amžinai liks mokinių atmintyje, jaunuosius komunizmo statytojus — uždegs dar didesne meile brangiausiai motinai — socialistinei Tėvynei.

Mokyt. A. Kavaliauskas

PAŽINKIME ELEKTRONIKĄ

Mūsų amžių drąsiai galima pavadinti audringa elektronikos vystymosi amžiumi. Ji vis dažniau užvaldo visas mūsų gyvenimo, veikimo sritis. Radijas, kinas, televizija, magnetinis garso užrašymas tapo neatskiriama žmogaus gyvenimo palydovais. Radijo bangos surišo pačius tolimiausius viso pasaulio kampelius. Įvairiais metų laikais, esant blogam orui, dieną ir naktį, slaučiant vėtroms, audrams, radiokatoriaus spindulys rodo kelią laivams, lėktuvams. Elektroninės skaičiavimo mašinos įgalina žmogų per

kelias minutes išspręsti su-dėtingiausius uždavinius. Gamybos procesų automa-tizavimas, naudingų iška-senų ieškojimas, įsiskver-bimas į gamtos paslaptis — šiandien negalimi be radio-elektronikos. Radioelektro-nika — tai dabartinių skai-čiavimo mašinų, jų valdy-mo „nervai“.

Viena iš tokių aukštųjų mokyklų respublikoje, ruošianti šiuos kadrus su gilio-mis teorinėmis žiniosimis, yra Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universite-to Fizikos-matematikos fa-kultetas.

XXI suvažiavimas parei-

Metrikacijos biure

Anykščių metrikacijos biuras gavo pareiški-mus sekančioms santuokoms registruoti:

1. Stankevičiaus Broniaus, Leono s., gyv. Anykščiūse, Zvejų 1, su Steponavičiūte Ona, Antano d., gyv. Anykščiūse, Donelaičio 5.

2. Budreikos Jurgio, Alekso s., gyv. Anykš-čiūse, Muziejais 5, su Steponavičiūte Danute, Antano d., gyv. Anykščiūse, Donelaičio 5.

3. Malinausko Antano, Petro s., gyv. Kavars-ko raj., Kurklių apyl., Obelynės kaime, su Sulskūte Angele, Mato d., gyv. Anykščiūse, Janonio 9.

4. Lisausko Jurgio, Jurgio s., gyv. Rokiškio raj., Panemunėlio tarybiname ūkyje, su Mogy-laitė Danute, Domo d., gyv. Anykščių raj., Ra-maškonų apyl., Mogylų kaime.

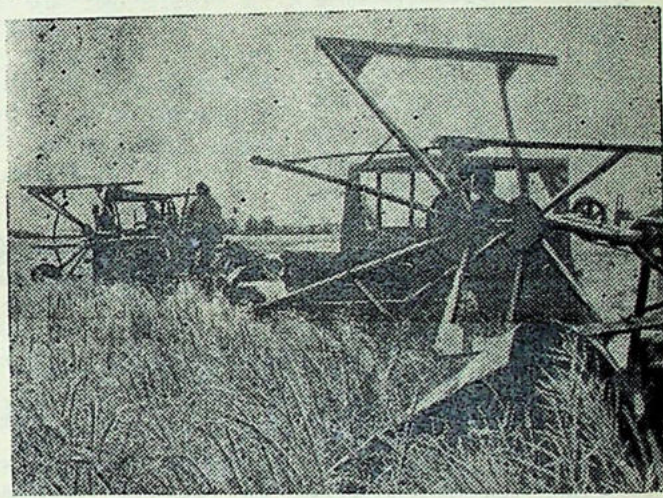
5. Pakšto Aloyzo, Kazio s., gyv. Anykščių raj., Aulelių apyl., Kraštelio kaime, su Kiliulyte Zo-fija, Jono d., gyv. Rokiškio raj., Mikniūnų kaime.

6. Petrylos Lino, Juozo s., gyv. Anykščių raj., Aulelių apyl., Drapčiūnų kaime, su Mėginyte Palmyra, Jono d., gyv. Anykščių raj., Aulelių apyl., Drapčiūnų kaime.

7. Paškonių Leonardo, Jono s., gyv. Švenčio-nėlių raj., Paškonių kaime, su Čeponyte Janina, gyv. Anykščių raj., Peštynių kaime.

8. Veteikio Broniaus, Antano s., gyv. Anykš-čių raj., Paežerių kaime, su Katinaite Emilija, Jokūbo d., gyv. Anykščių raj., Pašilių kaime.

Santuokos bus registruojamos šių metų rug-piūčio mėn. 16 d.

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA. Ri-zes rajono Pauznice žemės ūkio gamybinio kooperatyvo laukuose nuimamas rapso derlius.

Zigerto (Centralbild) nuotr.

kalavo pertvarkyti aukštąją mokyklą, glaudžiau susieti mokymą su gyvenimu, pagerinti praktinį ir mokslinį-teorinį specialistų rengimą ir ruošti tuos specialistus, kurie labiausiai reikalingi komunizmo statybai. Mums reikalingi įvairių sričių specialistai, jų tarpe — elektronikos ir radioelekt-ronikos. Tam Fizikos-mate-matikos fakultete fizikos skyriuje greta esančių astronomijos, optikos, teorinės fizikos, puslaidininkų, fizikos specialybių, įveda-ma nauja — radioelektro-nikos specialybė. Kartu su tuo kiek pakeisti mokymo planai. Vienas iš pagrind-rių mokymo planų pakeiti-mų yra gamybinės prakti-kos praliginimas. Skaitomi radiotechnikos, impulsinės technikos ir kiti kursai. Įsteigta ir steigiamos nau-jos impulsinės technikos, radiomatematikos laboratorijos. Šiose laboratorijose studentai, išklause atitin-

kamus kursus, praeina ap-mokymą, susipažįsta su prietaisais, jų veikimu, ga-mina naujus ir t. t.

Dar daug neišskumų teorijoje, kuriuos reikia iš-spręsti. Neabejotina, kad jaunuoliai, pasirinkę fiziko specialybę ir išėję į gyven-imą, dalį tų iškeltų uždavi-nių išspręs.

St. STONKUS

Vilniaus Valstybinio

V. Kapsuko vardo

universiteto

Eksperimentinės fizikos

katedros asistentas

Redaktorius

Z. VALIAUSKAS

Pamečiau portsigarą, ku-riame buvo rajono vykdo-mojo komiteto paskyra plytoms ir cementui gauti. Radusį prašau grąžinti šiuo adresu: Anykščiai, Kom-jaunimo g-vė Nr. 9 Anta-nui Kustai. Radėjui bus atlyginta.

Stalių pionierių rūmuose buvo surengta vidurinių, septynmečių ir pradinė mokyklų moksleivių darbų paroda. Felikso Zemačio vardo mokyklos moksleiviai joje eksponavo medines dėžutes, staltieses, įvairias pavalzdumo priemones, kulinarijos gaminius. Lankyto-jų dėmesį atkreipė ir J. Janonio vardo vidurinės mo-kyklos jaunųjų menininkų darbai. Šios mokyklos moksleivio Eduardą Juknevičiaus gipso ir molio skulptūros.

Nuotraukoje (iš kairės į dešinę) J. Janonio vardo vidurinės mokyklos mokiniai Zigfridas Šimkus, Eduardas Juknevičius ir Feliksas Glarauskas parodoje.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.